

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide csimpendők
az előfizetési pénsek.
Hirdetések és nyilatko-
lásmények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ
Egész évre . . 8 kor.
Félévre . . 4 »
Negyedévre . . 2 »
Külső cím ára: 20 fill.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap-
szállal minden hétben
közlendény.
Bérmegtétlen küldé-
ményt nem fogadunk el.
Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VEGETÁRIUM TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: K E D D E N.

Felölös szerkesztő és kiadó: POÓR SÁNDOR.

A gyermek szépművészeti érzéke.

Gyermekeink oktatása körül sok gondot fordítanak szépművészeti érzékek, ízlések fejlesztésére; de csak önámítás volna, ha azzal áltatnók magunkat, hogy e téren elértük azt a fokot, melynél magasabbat kívánni nem lehet.

A gyermek ízlésének felkeltése és fejlesztése ma csaknem kizárólag az iskola falai közt, ezek között a sokszor rideg, alig néhány ábrát és térképet mutató falak közt történik. A szülei házában erre a megkívántató figyelmet nem fordítják. Pedig az ízlés finomításával a művészi hajlammal bíró gyermekben fölébresztjük a vágyat, hogy maga is művészi dolgokat alkosson s fogékonytá teszszük lelkét a szép iránt, ami nemesíti jellemét.

A szülőknek ügyelni kellene arra,

hogy a gyermekszoba bizonyos művészi ízlést áruljon el. Nem azt értjük ezalatt, hogy a gyermekszoba berendezése szigorúan stilszerű legyen, bárha szeretnők, hogy minden gyermekszoba lehetőleg magyar jelleget mutasson; lehet azért a gyermekszobában bizonyos vidám rendetlenség, de ne legyen semmi szín alatt ízléstrontó, aminő, sajnos, ma még a legtöbb gyermekszoba. A gyermeket szobájában körülvevő tárgyak erősen védődnek emlékeztetőbe és szinte öntudatlanul megragadja lelkét, amit megfigyelni és fűrkészni szerető szeme szépet fedez föl bennök. Idővel persze eltompul a már többszörösen megfigyelt szépségek iránti inger élnéke, hiszen annyira megszokta a körülötte levő tárgyakat, hogy feltűnő bennök észre nem vesz. De ez nem baj, sőt ellenkezőleg nagyon jó, mert a gyermek — megszeretvén odahaza a szépet, — mihelyt valami ízléstelen gyermekszobába lép,

rögtön feltűnik neki a csunya s ez ellentét következtében művésziesszen berendezett szobáját csak most kedveli meg igazán.

Természetesen nem szabad a gyermek esztétikai érzékének fejlesztésénél túlzásokba csapni, minőket a modern szecsesszionista irány oly burján teremt. Egyáltalán a hangulatot és stílust egészen mellőzni kell, ezeket a gyermek vidám kacaja viszi be a gyermekszobába. De ha nem akarjuk a nevelés értékét félremagyarázni, úgy tartssuk szem előtt azt a törekvést, mely a gyermeket ezer médium segítségével halkan és szinte észrevétlenül csodás országok irányába felé varázsolja.

De az iskolában is többet kell figyelni a gyermekek esztétikai érzékének növelésére. Így különösen a falra függesztendő képek válogatásánál kellene gondosabban eljárni. Művésziesszen, izlésesebb képeket kellene a falakra akasztani, különösen pedig olyanokat,

T Á R G Z A.

Emlékezés.

Őszi nap volt, mikor a borongó lélek
Együtt vágy elmúlni a haló sugárral;
Mikor lágy neszére a hulló levélnek
Együtt érez lelkünk a nagy haldoklással.

Akkor hagytam oda édes jó anyámat.

Örökké emlékszem e szomorú napra,
Hidg: ősi szélvész ránta künn a fákat,
Sárga levél hullott a fönnyadt avarra.

Fejem fölött szállott vándor madaraknak
Keltőző csapattja melegebb vidékre:
S lelkem rabja lett egy fájó gondolatnak,
Remegve gondoltam a bucsu perverzére.

Még egyszer — utolszor lementem a kertbe,
Melynek hűs útjait annyiszor bejártam,
Krisztálytiszta volt a kisiny patak medrére
És vízből inni, még egyszer kívántam.

Lehajoltam hozzá, s mig ittam belőle,
Valaki rám nézett átlátó vízből...
Nem ismertem rája, s elfutott előle,
Megrettentem fájó, dult tekintetétől.

Ormai József.

Az őrnagy ur.

A májusi vér majd szétrepesztette a fák ereit, a városka tisztjei a két legöregebb zászlóaljparancsnok nyugalmába vonulását parentáltak el a tiszt étkezőben, mikor a különben otthon étkező nős ezredes izgatottságban feltűzatszor megbotolva a sarkantyujában úgy esett be a terembe:

— Roppant újság! Roppant kintintetés. Csörömpölve hullottak a villák a tányérokra. Némán figyelt mindenki.

Roppant újság! Egyszerre két áthelyezés. Főherceg tiszteli meg az ezredünket. Ő lesz a negyedik zászlóalj parancsnoka, a harmadik Branne őrnagy.

Repdestek, hullámoztak a kíváncsiság és az érdeklődés sugarai a levegőben.

— Milyen ember a fenség? Hát Branne őrnagy? A főherceg egész komolyan parancsnok lesz-e? Az őrnagy szekáns-e?

A válaszokat csakhamar megtudták, hogy a főherceg éppoly komolyan vesi a hivatását, mintha pickaut vitte volna fel a rangjait, az őrnagy pedig nem székan, hanem bámulatos erőskezű ember, aki alatt a harmadik zászlóalj legényei mintakatonák lettek. Branne tartózkodó modern ember volt, nem váltott ki rokonszenvet a bajtársalából. Hideg maradt min-

dig az arca, de a szeme villogása mutatta, hogy belső életet él.

Az ezredeának, akinek az őrnagy ridegsége éppenséggel nem tetezett, dícsőseges híre volt affélő, hogy nyolcáz ember közül is meglátta, melyik képtelen a katonai szolgálat komoly teljesítésére, vagyis melyik bakának a sapkája áll ferdén. Mödfelett bosszantó volt, hogy Branne őrnagy zászlóaljában mindegyiknek a sapkája egyenesen állt, így hát az őrnagyba a legmagasabb szolgálatban nem igen lehet beléje kötni.

Lasson itt volt már az eszedgyakorlatok ideje. Egyik júliusi hajnalban már három órákor indult el a homoki pusztára a negyedik zászlóalj, a másik három pedig mely „elleneség” volt öt órákor. Ennek a főherceg volt a parancsnoka. Ugy kontempláltak a haditervet, hogy ütközetre körülbelül tíz órákor kerül a sor, vagyis másszóval — a parancs az volt, hogy pontban tíz órákor lesz az ütközet.

A homoki pusztának és a környékének nagyon becsületes volt a talaja, amely a világ minden kincséért sem lett volna hűtlen a nevéhez, futóhomok volt biz az. amely rohamvást settenkedett le a bakancsok lyukacsain s égette a talpat, hogy csak úgy táncolt rajta a katonák. A pusztától északra egy erdőnek, csufolt fás terület volt, amelyre még a fa-ovoda nevet

melyeknek tárgyai a gyermek képzelőkörén kívül állanak. Jól értendő: A gyermek előtt ismeretes tárgyak és cselekedetek nem szorulnak képekkel való magyarázatra; az iskolai kép arra való, hogy a gyermek képzelőkörét kibővítse. Nagyon ajánlatos azonkívül, hogy kisebb plasztikai műveknek is adjanak helyet a tanteremben. A gyermek ezeket szívesen szemléli és szépségek iránt fogékonyabb, mint a képek szépsége iránt.

Hogy a művelt nemzetek a művészek nagy kontingensét szolgáltatják, abban nagy része van a nevelésnek, melylyel a gyermekeket a szép iránt fogékonyra teszik. Ha művészetünk az övéjékel lépést akar tartani, nem szabad elmulasztanunk, gyermekeinket hasonlóképpen már legzsengőbb ifjkoruktól fogva az esztétika hiveivé nevelni.

Kossuth kultusz.

Nagy nap közelg. A magyar nép legszébb ünnepét üli szeptember 19-én, mikor száz éve lesz, hogy megszületett a magyar nemzeti eszmék, a népszabadság Messiása: Kossuth Lajos.

Lázasan készül az ország szívében egy lelkes csapat, hogy e napot nemzeti ünnepé, örömnünnepé avassa. Fényesnek, fenségesnek ígérkezik az ünnepély, melynek keretében nemcsak aratok a helyeket keresik fel, hol a minden idők legdicső magyarja világot látott, élt, meghalt; hanem minden talpalattnyi föld rengeni fog az öröm, a diadal hangjától. A nép, melynek szabadságáért, emberi sorba való helyezéséért annyit küzdött, ott kell, hogy legyen e napon a zászlók, az örömtűzek körül. Nagy és méltó igazán csak akkor lesz ez ünnep ha a lobogók ezreit, lobogó fáklákat a nép, a föld népének millió emelik az ég

felé, hol szelleme még most is örökkön-örökké érettünk, nekünk világít, mutatva egy szebb jövő világát.

Ahol csak magyar szó zeng az ajkakon, hol egy igaz magyar szív dobod, ott örömnap leszen. Elmondják a nap történetét, a magyar nép fenséges harcát, az isteni hármasság jelszó: »szabadság, egyenlőség és testvériség«-ért rajongók ezreinek dicső küzdelmét, annyi lángész megfeszített munkáját a nép boldogságának megteremtéséért, — elmondják a nép szónokai, oktatói, vezetői mindat, mi egy névhez, egy eszmé glóriájához, e két szóhoz fűződik »Kossuth Lajos«! — S mikor hallani fogják a nép ezrei, miként áldozott fel e föld Messiása mindent, mi birtokában volt, mi egy apának, embernek, hazafiának kedves, a magyar függetlenségért, akkorra az öröm és diadal könnyei közt harsanjon meg az az egyszerű de fenséges dal, mely annyiszor dagasztotta a kebleket tüzelve, lelkesítve. Zendüljön meg a dal az öregek, fiatalok ajakán: Kossuth Lajos azt izente...

Szüneteljen a testi munka, ünnepe legyen a magyar népnek e napon. Tűnjék el közöttünk minden válaszfal; legyünk egység, testvérek, szabadságért rajongó lelkes hazafiak. Aggok, férfiak, gyermekek — a jövőnk nemzedék életrehozó: a magyar nők virágot szórjanak a téren, hol ama nagy idők és eszmék vezére, felistene: Kossuth Lajos nevét dicsőítik.

Nagy nap közelg. Minden magyar ember vére pezsdüljön fel a hívó szószatra. Legyen e nap megünneplése fenséges és méltó »Kossuth Lajos« emlékéhez!

L... A...

H I R E K.

— Előfizetési felhívás. Tisztelettel figyelmeztetjük t. előfizetőinket, hogy kiknek előfizetésük lejárt, azt

megújítani szívesek legyenek, nehogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel.

Tisztelettel
A kiadóhivatal.

— **Athelyzások** Macskássy Zoltán kolozsvári tanító képzőintézeti tanárt a vallás és közoktatásügyi miniszter a csurgói áll. tanítóképzőhöz helyezte át. — A földmívelésügyi miniszter Kovács Gyula m. kir. állami átlatorvost, ki eddig szolgálatra a miniszteriumba volt beosztva, véglegesen Csurgóra helyezte át.

— **Új főgymnasiumi tanár.** Bosznay István csurgói főgymnasiumi tanár nyugalmába vonulása folytán megüresedett taneszkre az egyházmegyei közgyűlés első helyen Horváth Kálmán győni gymnásiumi tanárt terjesztette fel a miniszterhez kivétel végett.

— **Csanya bosszu** Stephaich Pal görögországi földbirtokos gőzcséplőjével csépett el a szigetvári polgárok gabonáját. Azonban valami éhettelen irigységgel és bosszúval telt egyén egy észrevétlen pillanatban az egyik kérébe nagy vasdarabot dugott. A lázas gyorsasággal folyó munka közben azután, midőn az etető a kérdéses kérébe a gépbe dobta, nem véve észre a nagy vasdarabot, s így az óriási robajjal a dobót összelőrtte. A véletlen szerencsének köszönhető csak, hogy nagyobb baj nem származott ezen galád tettéből. A csendőrség különben erőiesen nyomozza a tettest.

— **Első misé.** Rak József papnövendéket ki mint az erdélyi egyházmegye növendék papja a theológiát Brixenben végezte, a napokban szentelték fel pappá Innsbruckban. Az ujonnan felszentelt pap első miséjét szülőföldjén Barcon f. é. augusztus hó 5-én reggel 9 órakor fogja a mindenek Urának bemutatni.

— **Gimnáziumi értesítő.** A csurgói főgymnásium értesítője dr. Vida Károly igazgató szerkesztésében meglehetősen bő tartalommal jelent meg ez évben is. A bevezetésben Kalocsay Endre főgymnásiumi tanár ismerteti behatóan az Árpád házibeli királyok ermeit 1000—1301-ig. Majd az év története van beható fontossággal tárgyalva. Mig végre a tanuló ifjúság örvendetes előmenetelének kedvező volta van feltűntve, a mi

is tulajdonnak lehetett venni. Ennek a táján kellett megtörténie az összecsapásnak.

Branne őrnagy megkerülte az erdőt valami egy órai járásra és szokatlanul idegesen fészkelődött a lován az egész uton, mert kétségbeesett volt, hogy hova helyezze el fődűzébe a csapatját, mikor az utolsó országúti kutig pontos, katonai térképen nyoma sem volt egy parányi dombnak sem. Már pedig, ha a katonai térképen nincs domb, akkor szent, hogy nincs domb az egész vidéken. Megkerülték az erdőt, az őrnagy egyszerre csak elhalványodva kérdezte a segédtisztjától:

— Hol vagyunk Hadnagy ur?

— Ötvenhat percznyi uton északra. ltre a homoki pusztától, felelte szolgálati készséggel a segédtiszt.

Az őrnagy még halaványabb volt a csodálkozástól.

— Hadnagy ur, ez érthetetlen! Tisz-tára érthetetlen. Tessék, itt a térkép, ott minden van, csak »deckung« nincs. És nézzén ide, maga elé mutatott, látja azt a hatalmas töltést? Hisz ez vasuti töltés!

Bizony az vasuti töltés volt, de ha nem is az lett volna, mivel az őrnagy mondta, hát a hadnagy ráhagyta volna.

— Jelentem aláasan, az vasuti töltés!

Nem volt már halvány a Branne őrnagy arca, villogott a tekintete. Odavágatott a zászlóaljához:

— Zászlóalj vigyázz! Rohamlépés, irány utánam, zászlóalj indulj!

Rémegett a föld, amint a csapat a töltés egyik oldalán föl, a másikon lero-hant. Ott aztán nyugodtan hszra feküdtek.

Volt tehát »deckung« már, ha a térképen nem is volt jelezve. — Másfél év alatt ugyanis kitalálták építeni a vasutat, a vidék katonai térképe pedig pár esztendő előtt készült.

És a bolond öt esztendő ostoba zavart csinált a főherceg csapatában is. A pusztától délre ugyanis a talaj már agyagos volt, ott emelkedett egy csomó domb, mindmegannyi fődűzék. Csakhogy az öt esztendővel ezelőtt volt így. Mert azóta ott két óriási téglagyár létesült s a dombokat nem is nyelte el ugyan a föld, hanem — felhasználták téglagyártásra.

Mikor az ezredes ezt meglátta, tüzes abroncsot érzett a koponyáján.

Hogy ők most a főherceget oly helyre vezették, ahol nincs fődűzék. Hiába vették elő a tisztek iránytűiket, hogy talán az állt meg, nem az eszték, dombot azért mégis csak a térképen találtak. Pedig oly szépen ki volt már másodpercznyi pontossággal számítva a főherceg győzelme s most megeshetik, hogy az őrnagy győz. De nem! lehetetlen! Hisz annak a térképen sincs fődűzék! És ment

a csapat nyugodtan északra, hogy hirtelen üssön rajt az ellenen.

A fenség mosolyogva szólt az ezredparancsnokhoz:

— Hisz erre nincs domb.

— Nincs, fenség, a legnagyobb sajnálatomra, de, ha parancsolni méltóztatik...

Majdnem azt felelte szegény megzavart feje, hogy ő hoz oda néhány dombot, de nem fejezhette be szolgálatkés és lojális mondóját, mert ekkorra a vasuti töltés bukkant fel a szemük előtt, de csak egy pillanatra, mert a következőben oly fülsiketítő gyorstűz fogadta a csapatot, hogy a löpor füstjében nem igen lehetett látni a — szerintük — égből odapottyant töltést.

Azonnal lefuvatták az ütközetet. A fenség kacagásba gurult, hogy alig volt képes kapkodni a szavak után:

— Ezredes ur!... Ezredes ur!...

Ez pompás!... Klasszikus!... És... és... famózus... kolosszális!... No de ily vereséget... És kicsordultak a könnyek a nevetéstől a szemébe. Azután lecsillapodva mosolyogva kérdezte:

— Ki az ellenesapat parancsnoka?

Az ezredes kínosan izgett-mozgott, nem tudta nevessen-e a vezetővel vagy bosszankodjék-e a felsülésén. Egyezre azonban egy szájjal pipázni és furulyázni

a derék tanári kar dícséretét hirdeti lépten nyomon.

— **Uj távirtdaállomás.** Balaton-Berényben a postahivatal mellé új távirtdaállomást állítottak fel, mely működését már a múlt hét elején megkezdte.

— **Elfogott pénzhamisító.** Hosszabb idő óta működött már Szigetváron egy pénzhamisító banda, míg végre mint mult számunkban is említettük, sikerült a bandát tagjait kézrekeríteni. Azonban a banda feje a »Pesti nagyságos ur« ki így hívatta magát, és alkalommal kisiklott az igazságszolgáltatás keze alól. A mult héten a szigetvári országos vásár alkalmával azonban tudomására jutott Hegyessy főszolgabírónak, hogy a »Pesti nagyságos ur« ismét megérkezett. Akkor a leleményes főbíró felöltöztetve huszártját molnárlégénynek 10 drb. aranyat adva át neki azon utasítással, hogy ismerkedjék meg a nagyságos urral és pénzváltás ügye alatt csalja ki a vasuti rétre. A huszár mint amugy is ügyes ember csakhamar megismerkedett a csaló nagyságos urral s meggyőződött arról, hogy a csalónál nagyobb mennyiségű hamis pénz van, alkudozni kezdett vele a ragyogó aranyok beváltásán végett, majd utasításához híven az Almás partjára csalta a nagyságos urat s addig tartotta szóval, míg a főbíró a csendőröket tervszerűleg elhelyezhette a réten. A mint a huszár látta, hogy a kepeze már fel van állítva s a főbíró a réten sétálgat, várva a történendőt, szintén sétálni kezdett a csalóval, míg nem a főbíró közelébe értek. Midőn most a főbíró a titkos jelt megadta, a huszár hirtelen átkarolta társát; mire a közeli háznál lévő csendőrök előrohantak s megbilincseltek a halálra rémült embert. A vásáros nép bangos kaczaja és gunyos megjegyzései közepette csendőröktől kísérve sétált be a megvasalt nagyságos ur a főbírói hivatalba, hol megmozdított nagy mennyiségű hamis pénzt és egy csomó sorjegyet találtak nála, melynek hol szerzéséről beszámolni nem tud, illetve nem akar. Illetékes helyről nyert információt szerint a család Rumi József, ki a könnyen hívó emberektől mintegy 20,000 koronára menő összeget csalt ki ily módon. Nem mulaszthatjuk el e helyütt gratulálni a derék főbírónak, hogy ügyes eljárásával megdöntve a csalók tervét, sok szegény embert mentett meg karmaik közül.

nem lehet, mert az egyiket szivni, a másikat fujni kell, — hát ő is nevetve felelte:

— Branne őrnagy a parancsnok, fenség.

— No, ebből is nemsokára alcsredes lesz.

Az ezredes dűnyögött valamit. A főherceg szemén szigorúság ült ki:

— Ezredes ur, a csapatokat diszelvonulásban szeretném a győtes őrnagy ur előtt!... Ime itt vágtat felénk... Őrnagy ur!... szólt Branne felé fordulva, — kitűnő volt a támadás. Valóban legismertebb elismerésemet kell, hogy kifejezzem. Ezzel melegen megrázta Branne jobbát és a zászlóaljához vágtatott.

A legénység diszelvonulásra készen állott. A főherceg vezényszava csendgett:

— Zászlóalj vigyázz! Zászlóalj jobbra nézz! Diszelvonulás, — zászlóalj indulj!

Dűbörgött a föld a kemény léptek alatt, nyolczszáz ember szeme merevedett az őrnagyra, a fenség katonás délezeréssel emelte tisztelgésre a kivont kardot.

S az őrnagy odaszegyezten ült a lován, kezét tisztelegve a sapkáján tartotta s könny ragyogott a szemében...

Fáy Nándor.

— **Az Eötvös Collegium növendékei.** A vallás és közoktatásügyi miniszter a »hárd Eötvös József Collegium«-ban megürit helyekre 69 jeles pályázó közül 12 érettségizett ifjút vett fel. Így Csurgóról Kalocsay Endre egész, Szeremlei Loránt pedig félfelzolt helyre lön felvéve.

— **Uj postautalványok.** A keresk, miniszter rendeletére augusztus elejére Horvátország, Szlavónia, Hercegovina és Ausztriával való pénzforgalmak lebonyolítására új, világos-zöld színű postai utalványok kerülnek forgalomba. Az új blankettákon a felírás magyar és horvát lesz.

— **A F. M. K. E. közgyűlése.** A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület, mely József főherceg legmagasabb védnöksége és Thuróczy Vilmos cs. és kir. kamarás elnökelete alatt, az ország felvidékének tizenegy törvényhatóságában az állam feladatát végzi, augusztus 26. és 27. napjain tartja meg évi rendes közgyűlését Selmeczbánya sz. kir. bányavárosban, melynek közönsége az egyesületet, huszadik évi közgyűlése alkalmából, vendégszerető falai közé meghívta. A közgyűlés programja a következő: 1. Elnöki megnyitó. 2. Ügyvezető alelnök beszámolója az egyesület 1901/1902. évi munkásságáról. 3. Az elnökség 1901/1902. évi jelentése és az igazgató választmány határozati javaslatai. 4. Az 1901. évi zárszámadás és a vonatkozó felmentvények megválasztása. 5. Az 1893. évi költségvetés megállapítása és a törvényhatósági választmányok kapcsolatos javaslatai. 6. Az egyesületi alapszabályok módosítása. 7. Indítványok, melyek a közgyűlés előtt 8 nappal az elnökségnek bejelentettek. 8. Az 1903. évi közgyűlés helyének meghatározása. 9. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítőinek megválasztása. A főtitkári hivatal kéri az egyesület összes tagjait, hogy a költséges egyénienkénti meghívás helyett ezt a hírlapi közlést meghívásul elfogadják s esetleges részvételtől a F. M. K. E. főtitkári hivatalnál (Nyitra) mielőbb bejelenteni sziveskedjenek, hogy megfelelő elszállásolásukról még idejében gondoskodhassék.

— **Kiderített bérnyilkosság.** Még a mult év december hó 24-én történt, hogy Jakab János bécsi jómódú polgárt szállójából hazajövet este 7—8 óra között ismeretlen tettesek lakása közelében agyonlőtték. Hosszas vizsgálat indult meg ekkor, a gyanu már az első ízben a halott családja ellen irányult, miután azonban mi bizonyított sem volt, így Jakab feleségét és 35 éves fiát fel kellett menteni. De mint minden, úgy a gyilkosságnak is végre ki kellett tudni. A mult hónapban ugyanis egy névtelen feljelentés érkezett a »szigetvári főszolgabíróhoz, mely feljelentés folytán ismét erős vizsgálat indult meg, s ezáltal nem eredménytelenül. A vizsgálat során ugyanis kiderült, hogy öreg Jakab János szerelmi viszonyt folytatott a falubeli karász nevével, amit Jakab neje és 35 éves fia rossz szemmel néztek. De azonkívül a fia még pénzsóvár is lévén, minden tette arra irányult, hogy hogyan szerezhetné meg apja vagyonát a maga számára. Kapóra jött tehát neki, apja szerelmi viszonya, miért is összebeszélve anyjával, felbérlett Neuczer András bécsi lakost, ki elvállalta, hogy 100 forintért agyonlővi Jakabot így történt azután, hogy a felbérlett gyilkos lesbe állott s a mit sem sejtő s haza közeledő Jakabot, mint ő maga is beismeri két lövéssel a földre terítette. Az első lövés után mint a gyilkos vallja, Jakab felismerve gyilkosát, így kiáltott fel, »Neuczer megöltél« mire a gyilkos a második halálos lövést tette. A gyilkos beismerve tettét azt vallotta, hogy a 100 forintból még csak 35 forintot és 6 fölöntő burgonyát kapott meg. A vizsgálat így befejeztetvén, az elvetemült bestiális anyát, fiát a gyilkossal együtt a mult héten Szigetvárra, majd innen a kaposvári

kir. ügyészség fogházába szállították, s a jövő esküdtzéki ciklus lesz hivatva, itélni a bestiális egyének felett.

— **Lopás.** A mult hét egyik estéjén Szigetváron a központi vendéglőben Turbék József szigetvári polgár mulatás közben kiejtette zsebéből 6 drb. 20 koronás bankjegyet tartalmazó erszényt. Ezt észrevéve Kovács István barcsi szuhancz, a leestett erszényt elcsente és megugrott. Hogy pedig a csendőrséget félre vezesse jegyet váltott Barcsig s azután utját gyalog folytatta Hobol felé. A csendőrség széles körű nyomozást indított a tolvaj kézrekerítése végett.

— **Bucsu estély.** A máv. műhelyi munkások f. hó 2-án este a vasuti restaurációban mintegy nyolczvan terítékű bucsu bankettet rendeztek a Szabadkára áthelyezett Kremsse Róbert s. mérnök tiszteletére. Az összes szolgálati ágak képviselve voltak, s fesztelen jókedv uralkodott egész a kora hajnali órákig, ami jó részben Babári pompás talpalávalójának is köszönhető. Felköszöntőkben sem volt hiány, bucsuztatták a távozó rokonszenves kolégát, de kijutott a köszöntés másoknak is. De ami leginkább szította a jókedvet az a tudat volt, hogy a vasutasok közt ily szép összetartást, ily impozáns összhangot lehet látni. — A kitűnően összeállított menü és a figyelmes kiszolgálás igazán dicséri az új restaurációs Peleczmann konyháját, ki a kaposváriaknak egy kellemes helyet fog biztosítani.

— **Egy kaposvári flu története.** Ugy látszik a hősök nevével megszentelt földön még a szív is másképen dobog. Ott még hosszú idő múlva is, halóporában is meg tudják becsülni az igazi tehetséget, a melyre, mi, amikor még a miénk volt, rá se igen néztünk. Egy elkésett meghívó jutott kezünkbe, mely tudat adja, hogy Szenttamási tanuló ifjúsága szavalat-, monolog-, dialog- és világpostával egybekötött táncmulatságot rendez elhunyt, országos hírnevű kántora síremlékére. A meghívón levő felhívás betűi szerint így szól: »Kecskés Sándor nincs többé! Már több, mint egy éve nyugszik sírjában és méltó emlékkereszt még most sem díszíti sírhalmát. Egy szomorú övegyet és egy gyöngye kis árvát hagyott az életben maga után, kik bármennyire szeretnének is kedves halottjuknak síremléket állítani, nem bírnak, mert szomorú elhagyatottságukban még mindennapi kenyérre való is alig telik. Kecskés Sándor nemcsak családja volt, hanem miénk is, a szenttamási kath. magyaraké. Isten házában gyönyörű szép énekével mily sokszor fölemelte szívünket az ég Urához. Nagy kántor volt a megboldogult, és ami a kántornak volt! Büszkék voltunk rá, míg köztünk élt, tegyük azért emléket maradandóvá az által, hogy filléreinken egy Kecskés Sándorhoz méltó kökeresztet állítsunk sírhalmára, mely még unokáinknak is hirdetni fogja, hogy volt nekünk egy híres kántorunk, kit még halóporában sem feledhetünk. — A legcsekélyebb adományt is bőszégesen fizesse vissza a jószágos Isten.«

— **Katonazene.** A 44-ik honvéd gyezred városunkban idős zenekara f. hó 3-án vasárnap délután hangversenyt rendezett a városi sétátérén. S megtörtént az a párját ritkító eset, hogy a vendéglős elzáratván a város közönségének egyetlen sétáló helyét s oda csupán 20 fillér beléptidj befizetése mellett engedte be az üdülni és sétálni kívánó közönséget. Felhívjuk tehát a nagyközönség érdekében városunk rendőrkapitányának figyelmét e dologra, tegye meg a szükséges intézkedést, hogy ily eset többé elő ne forduljon; miután a sétátér nem a vendéglős tulajdona, onnan a sétálni kívánó közönséget nem zárhatja ki; ha belépti díjat kíván szedni, szedje azt a saját helyisége területén belül.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek
elap kiadóhivatalában.

Értesítés.

Tisztelettel alulírott tíz évet meghaladó ideig legjobb ügykezelettel szolgáltam a mélyen tisztelt közönséget, mint a Korona kávéház főpinczére. Abban a véleményben vagyok, hogy e hosszú idő alatt buszgo szolgálatom által sikerült megnyernem a mélyen tisztelt közönség hajlandóságát.

Ez által bátorítva vállalkoztam arra, hogy mint önálló üzletember

a kaposvári vasutállomás éttermeit bérbe vegyem

s ezzel a t. közönségnek szolgálatomat más téren felajánlom.

Vállalkozásom sikerét egyrészt a t. közönség jóakaró pártolására, másrészt ama szilárd elhatározásomra alapítom, hogy üzletemben a legpontosabb és előékenyebb kiszolgálás mellett, *kiváló minőségű, izletes ételek és kifogástalan italok* álljanak rendelkezésre, melyek a legválogatosabb igényeket is kielégítsék.

Az étteremben *olcsó és kitűnő*

kosztot adok,

esetleg *abonnens vendégeknek* is; az utazó és városi vendégek számára nagy választéku *hideg buffet* áll rendelkezésre.

Kitűnő *természetes borok, likőrök és mindig friss sör.*

Gondom lesz az éttermek és mellékhelyiségek állandó *tisztántartására*; nyáron át pedig a *perron* nyújt vendégelnak kellemes tartózkodási helyet.

Üzletemet szombaton, július 5-én nyitottam meg.

Szolid és látogatásra érdemes üzletet akarok a t. közönség számára létesíteni, miért tisztelettel kérem szíves látogatását.

2-3

Pelczmann Péter

vasuti vendéglős, Kaposváron.

Cséplési idénnyre

gőz- és lóerejű gépek körül dolgozó munkások óvintézkedésének tárgyában hozott

megyei szabályrendeletet

nyomatva kifüggesztés végett kaphatók darabonként 10 fillérért, papírlomazra huzva pedig 20 fillérért. Ugyasintén *korcsmai szabályrendeletek* is kaphatók ugyanily árban

Hagelman Károly

könyv- és papirkereskedésében

Kaposvárrott.

